

ΜΗΘΥΜΝΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗΝ & ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΙ

Έτησία Δρ. 20 Έξάμηνος 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ-ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Θ. ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ

Έτος 2ον

Έν Μηθύμνῃ Κυριακή τῆ 12 Ἰουλίου 1920

Άριθ. 121

ΠΡΟΣΟΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ

Νέον Κράτος, Μέγα, Ἑλλη-
νικὸν ἀνασυστάται, χώραι
Ἑλληνικαὶ ἐλευθεροῦνται, ὑ-
πόδοιοι ἀδελφοὶ ἐρχονται νὰ
ἐνωθῶσι μετὰ τῶν ἐλευθέρων
τοιούτων καὶ νὰ ζήσωσιν ὡς ἴσοι
πρόξιστοι ὑπὸ τὴν ζείδωρον αὐ-
ραν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλευθε-
ρίας. Πῆθ, καὶ ἔθιμα, συνῆθ-
και εἴου ἔλως ἀλλοίαι πρὸς τὰ
τοῦ Ἐλευτέρου Βασιλείου, κοι-
νωνικαί, πολιτικαί, οἰκονομικαί,
ἠθικαὶ ἀνάγκαι, ἀποτέλεσμα
μακραίωνος δουλείας, καὶ μα-
κρῆς διαρκείας πολέμου, ἐρ-
χονται ἔπως ἀνοτρέψωσιν ἐκ
θεμελίων, τὰ μέχρι σήμερον ἐν
Ἑλλάδι ὑφιστάμενα συστήμα-
τα τῶν διαφόρων κλάδων, καὶ
ἐπιτακτικὴν νὰ ἐπιβάλωσι τὴν
ἀνάγκη τῆς ταχίστης ἀναθε-
ωρήσεως ἔλων αὐτῶν, καὶ ἰδίᾳ
τοῦ Συστήματος τοῦ Διοικητι-
κοῦ. Ἡδὴ καλούμεθα ἅπαντες
οἱ δυνάμενοι ἔλοι ὁμοῦ καὶ ἔ-
καστος γωριστὰ νὰ εἰσφέρω-
μεν, ἐπὶ εὐγενῆς καὶ μέγα, καὶ
χρήσιμον, καὶ δραστήριον ἔχο-
μεν πρὸς ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν
πραγματοποίησιν τῆς ὑψηλῆς
ἀποστολῆς, ἣ ὁποία θεῖα συγ-
καταθάσει ἀπὸ χιλιάδων ἐτῶν
ἐλαχεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος
διὸ καὶ ἔλων μας, ἀλλὰ καὶ
τῆς Πολιτείας τὸ καθῆκον εἶναι
μέγα. Πρέπει ὡς πρῶτον μέ-

λημά τῆς αὐτῆς θεωρήσεως,
τὴν καλὴν καὶ χρηστὴν καὶ
δικαίαν Διοίκησιν τῶν Νέων
Χωρῶν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἀπο-
μακρυνομένη τῶν μεγάλων ἀσ-
χῶν τοῦ ἀνθρωπίνου Δικαίου
τῆς ἰσοπολιτείας καὶ τῆς ἰδεώ-
δους δικαιοσύνης.

Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἔχομεν ἀ-
νάγκην συστήματος Διοικητι-
κοῦ, καὶ ὀργάνων ἐκτελεστι-
κῶν. Διοικητικῶς ἔχει πα-
ρατηρηθῆ ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὑστερεῖ
καὶ εἰς τὰ δύο. Τὸ εἰς τὰς
Νέας Χώρας ἐφαρμοζόμενον
σύστημα πᾶν ἄλλο ἢ ὡς σύστη-
μα Διοικητικὸν δύναται νὰ θε-
ωρηθῆ, τὰ δὲ χρησιμοποιούμενα
πρόσωπα πλὴν ὀλιγίστων ἐξαι-
ρέσαιω ἤμιστα τυγχάνουσι τὰ
κατάλληλα διὰ διοίκησιν, καὶ
ἰδίᾳ Νέων Χωρῶν, νέων ὑπηκό-
ων καὶ ἀλλοθρησκῶν. Οἱ ἐνα-
σκαῦντες τὴν διοικητικὴν ἐξου-
σίαν δὲν πρέπει τύποις μόνον
ἀλλὰ καὶ ἔργῳ νὰ ἐνασκοῦσιν
αὐτήν, πρὸς δὲ νὰ ἔχωσιν
πολλὰ χάρισματα, καὶ εὐπρέ-
πειαν ἤθους, καὶ σταθερότητα
χαρακτήρος, καὶ ὑπομονήν,
καὶ ἐπιμονήν, καὶ ἀφοσίωσιν
πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν των, καὶ
βαθεῖαν συναίσθησιν τῆς ὄντως
ὑψηλῆς αὐτῶν ἀποστολῆς, διό-
τι αὐτοὶ εἰσὶν ἡ ἐξωτερικὴ πα-
ράστασις τοῦ Κράτους, αὐ-
τοὺς βλέπει, καὶ αἰσθάνεται ὁ
κόσμος, καὶ σήμερον ἰδίᾳ, οἱ

νέοι καὶ ἀλλοθρησκοὶ ἡμῶν ὁ-
πήκοοι.

Ἀπαιτεῖται ὅθεν μεγάλη
προσοχὴ περὶ τὴν ἐκλογὴν
τῶν διοικητικῶν προώπων.
Διὸ ποῖται ἡ πολιτεία πρὸς ἐξεύ-
ρεσιν αὐτῶν νὰ μὴ ἀποβλέπη
εἰς μεγάλα καὶ χτυπητὰ ἐνό-
ματα, ἢ εἰς τὰ καταβαλλόμε-
να παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων
μέσα κομματικὰ καὶ προσωπικὰ.
Ἀλλοίμονον εἰάν ἐπανα-
ληθῆ καὶ πάλιν τὸ μέγα
σφάλμα τοῦ 1912 καὶ ὁ ἔ-
δωρίζοντο εἰς θέσεις ἀνθρω-
ποὶ ἀπλῶς καὶ μόνον διότι ἔ-
πρεπε, νὰ διορισθῶσι κάπου.
Γαρχῶς τὸν ἐνθουσιασμόν, καὶ
τὴν χαρὰν μας θὰ ἰαδεχθῆ ἡ
λύτη καὶ ἀπογοῦτευσ.

Καὶ περὶ μὲν τοῦ Διοικη-
τικοῦ συστήματος σήμερον σο-
βαρὰ νὰ ληθῆ ἀπόφασις δὲν
εἶναι δυνατόν, διότι τὸ ἔθνος
ὀλόκληρον διατελεῖ εἰς ἐμ-
πίλεμον κατὰστασιν. Διὰ τὰ
ὄργανα ἔμως τῆς διοικήσεως
δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιον. Ἡ πο-
λιτεία ὀφείλει νὰ ἐκλέξῃ αὐτὰ
οὐχὶ ἐκ τῶν τάξεων τῶν ση-
μερινῶν τειούτων, ὧν οἱ πλεί-
στοι ἐκτός τῆς ἐγχορίσεως ἢ
ἀπορρίψουσιν τὸν Κοινοτικὸν
προῦπολογισμόν οὐδὲν ἄλλο
εἶσιν ἱκανοὶ νὰ πράξωσι, ἀλ-
λὰ δέον νὰ τοὺς ἀναζητήσῃ
καθ' ἕλλη Ἑλλάδα, Παλαιάν,
Νέαν, καὶ Νεωτάτην, ἀμοίβου-

σα αυτούς προσηκόντως και περιβάλλουσα δε δ' λων των τιμων και αξιοματων.

Δεν πρέπει ανάξιοι και στενοκέφαλοι διοικητικοί υπάλληλοι να μειώσωσι το Μέγα και Αθίνατον ελληνικόν πνεύμα, ουδέ πρέπει η Νέα ημων εθνική ζωη να αρχίση με διορισμούς υπαλλήλων της κουζινας, διότι άλλως θά επαληθεωσιν αι κακοτροχεαί προηρσεις των εχθρών μας διεύα την Ελλάδα η Θράκη και Μικρασία εινε τεμάχια λίαν θαρυστόμαχα.

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ ΑΙ ΔΙΑΔΟΣΕΙΣ

Έγω βρωθή ηρωικαίως και εδδ με τη διαίτη της μικρας μας κοινωνίας ποσ σχεδόν δευ μοραί κανείς να κινήθη λόγω παροιστόρο, έπ' το κύλο του προορισμένου ομιλού του άμφοδς κόνου μας, για ι όριεμένος θ' είν κολλήση έκτακτα κίετι πινά να τραβή τα μαλλιά του, έσ' ω κ' αν έκεί ος δέν έκει καμιά είδηση για τα διαδόμενα. «Ήθελα λοιπόν από καρδιού να αποδεικτώ τη στενοχωρία μου για αυτά που γίνονται και δέν εύρισκα τη κατάλληλη ευκαιρία. — Τώρα με την έκδοσι της Ψηθυνας έδη, άπεφασίσα να μεταβλήθ εις διήφορον γ' η να τα χωρήσω με την ουρά μου δια τους, και να εφερώται και τη λήσι μου, ποσ τα διαδόμενα π' τοι κ' άμφοδς κόνου, εθρίσκου άτη ηην και μεταθ' τοσ κ' λιν, των άνευτυγμένων και σοβαίων αιθ όπαν αροσικών και ίδιως θηλυκών.

Δέν έκλω προορίσθ να κρατή τοσ ά να νώστας, άγωνιστές για να μάθω εν τι θελω να πομ' αυτά, τα κατ' αρχην Γ' ως άσυνάη ημε κ' αρχίζω από πρωσι τοσ παρααίσθη να τα διαβήσω προοριστι κ' ως προορισμένη από διήφορον, ίδιως οι σοβαροι και αι σοβαρις —

«Από κ' αρχη, η μάλλον νώστας άρχισα να καταβρίσκω — το κ' αρχη. Βλέπω ποσ; εδδ στη στενή και ωτία μας, ύπερφορον πολύ τι κορίτσια, που κοροϊκεύου, ως εν φυλική ευτίσσημον δέν μπορούσιν οσδών και να μιλήσουν ελευθέρη, γιατί ύο τερα θά βρω θη κάποιη άλλη η κάποιη ποσ άμφοδς κ' είν ούνα θά το π' θη ε' ξαναπάρη και θά το ξεφορνήση από ύπερορον, και θεσ' το δ' να τον παρακτικώτερον, για να δώση σημασίον, ποσ θ' η άκούση περισοφόρον σημασίον, δέν μπορούσιν οι σύ μοιοι αυτά όσα ούτε από όρομό να βρωσιν ελευθέρη ούτε από όρομό να πάνε, ούτε ποθενά χωρίς τον φόρον των διαδόμενων, ούτε και ως κανένα νέο να μιλήσουσιν, άλλοίμονος δέν άν τύχη να έχουν και κανένα άδελφ' τότε δη τότε.

Άμφοδς αρχίζου, γιατί ο άδελφ'ς ηγαίνοι με τον τάδε; διότι τον θύλωσι γαμφο γιατί πήγε από παλ' α με τον δευτα; διότι θά γίνη άποψη; άρο βίων και όστο τα καθήκοντα

— κορίτσια, χωρίς και εις την κακή αντίληψιν των κηδεμόνων και λοιπών συγγενών οτινας ως μη ύφειλε λαμβάνουσι έπ' όψη τους αυτά, περιορίζου εν κορίτσια τοσ όσον το δυνατόν περισσότερον, τόσον ποσ καταντά άνεύφορον. Αν δε εθρεθώσιν και μερικά άπ' αυτά ποσ να εινε λίγο ποσ άνεπτυγμένα, και ελευθέρου χαρακτήρος, τότε δέν έχουσιν πλέον γλυτωμό άπ' τα στόματα του κόμου.

Και το κακό εινε ποσ τώρα τελευταίως άρχισαν και για τοσ άρσενικώσ, ούτως: όποτε άν οσ δόθον με κάποιον άλλον μαζύ ποσ κολλούν άμφοδς, ποσ ηγαίνας μαζύ είτε γιατι θέλεσι την άδελφήν του, είτε δι' άλλον λόγον, κ. λ. π. Δέν ούτ' φρίναται ποσ έχουσι καταντήση γυλοισ; Θ' έχη το γυδοσ ένας νέος να σκέπεται με ποτόν θά πάγη μην τον γυλόη ο κόμουσ μορε άξιόσεσι μερικώσ; Και δανάγει ο κόμουσ ο άμαθής (διότι μόνον άμαθής να λένε) να λέρη θη θέλα; διότι ποσά να γνορίζουσιν π' ίνεσι; ούτοι, ότι ουδός; εηρησέουσιν αύτη, έκείνον εις βάθος του όποιου διαδίδουσι τα τριαιτα, ούτε πρέπει να εηρησάουσι και οι γονεσι των κοριτσιών δίδοντες προοινη εις τας διαδόσεις αυτάς.

Άλλά δέν εινε ταύτα μόνον, την κοινωνίαν μας, έχοτα; την μοισίει με άδένειται, παραπροσημένη ως έπι το πλείστον μεσά του γυναικίμου κόμου η άριστογραφίει επαιθή δέν θελω να κίνο περισσοτέραν κινήσσησιν της ιδιότητος μου ξεηρομια δόλγον μόνον και λέγω ότι το ποσ συμπτωσι της άσθενείας αυτής εινε να άκούθ' να σου λέγουσιν ότι χάνει κανείς το μεγαλειον του έσποροσίου (καί άντες); άν συναντιωρη η με κάποιη μέλος της κοινωνίας όλορον καστορόρον βίωμοσ, φαντασθήτε λογική με άποσ.

Αυτά εινε ποσ ήθελα να ποσ διό γιατί έχω τάση ούτως εις όσον εινε την τοσ Μολόρου κοινωνίαν ούτε διότι έχω την ίδιον παρ' εινε δυνατός, να άλλεζουσι αι κινεσισσις συνήθειες των των μας. Άλλά από ό έβροισ ποσ ήμας δε μοροσ ποσ να βίωσι την ουρά έστωσ κ' έπει τ' οσ δέν ποσ τ' ερωτάς.

Παρακλώ και π' λιν όσουσ, και όσας θά διαβήσωσ τον προοριστή μου, να μη με παρεξηγήσουσιν. —

ΛΠΑ ΑΠ' ΟΛΑ

— Κάποιον μίαν παρλιόνην εις τον έν Μοσιλήν Διουθενήν τον 3 Γ. < Το λικουό δην και καστοβουεν διό αυτη θέλει είσπακουσθή.

Κόμει Διουθενή Η μοναδική μικρή προκομια ποσ έχουσι εδδ εις την Μήθυμναι και όπου και μετ' ποσούρησιν να περάσω με δ' την την όραν μας εινε γεμάτη από τηλ'κοσ στίβουσ; τοσ όποιουσ έβγαλε ένα βραχύ το βαπόρι και από τите μέδον και μεσ' φράξουσ όσας είπαμεν την μικράν μας προκομιαίν φέρουσι είν γενοσ οιν ασ; τοσ το Διουθενά έλαίσιμον διό θέλετε διαταξή την μεταφοράν τοστων εις κάλιο άλλο μοροσ, ποσ και ούτ' εθαυράσασιν.

— Προσθεσ' πάλιν οδομνισος και τοις ποσούσ γνωστέσ κ' Χατζηπανγ'ώσις μεσ' αι πόλισσος μίαν ποσδ ώι ορημ ημιογραφική ταύτα.

Κάποιος φίλος του διαμένον έν Καλλιωνη Μηριομόνθος λεγόμνος; ποσ άπέστειλεν του το κατάδη τηλέγραφήμα.

Κ. Χατζηπανγιάτης Μολυβον Ερχομαι με ημερ' άποσής Ο Χατζηπανγιάτης έκείνηθ' διό

αυτός τηλέγραφοσ την άφιξιν του έκισήμωσ ξεροσεν να το γήνη κίται παδοχθ.

— Άμφοδς λοιπόν ετίθειαι εις ένέρονα η Μοναχ'η του κορούσ άποστολήσ η από το μαζύ και βιολή του ματόρα Τσακούη, έκταρτεκούται άδροσκι γαβριάδες κρατίνας σημ' εις λάβαρον και άνηθ, και η τρανή αυή πομνη έξήροσιν εις προοινησίν του και νυνάτ' άνοτον εις τα ποσθηρα του κορούσ μας.

— Άμφοδς τότε τον Προσπορευ' ο Χατζηπανγιάτης η Μοναχ'η παίζει τα παιδια του οργουεν άνηθ ό ομοσ; παρακολλούσ, αι Γενναίεσ εθαυροβίοντα σ'α γέλια και η γαβριάδες τον ξεταροβριότασ.

— Ο Μηριομόνθος στη άρχη τα χάνει κ' τριβ'ται τέλει να φύγη άλλ' ποσ να φύγη. Σκεψίται τότε και λέγει στον Χατζηπανγ'η γυλοσ αυστια κρημύσσησιν να φύσω άπ' αυτό το σκόκια, χειροεσ' του άπαται άπ' αυτόν κατεβατουσ; έσ; 100 παιδι' με γυζοσνεσ; δεσ, μόνον τα κιάδ ποσδ με θέλω ανά και εις λεροσ'ησ; αλοοσθ' και μη μιλάς.

— Τι να κίρη σκεψησ; εθαυροβίοντες και από τέλοσ; έλανε την κ' αρχην και η οουλοθησεν το π' ληθωσ ν' όποιον ξερωσιν αυτον μεγαλοκοσ εις Μολυβον.

— Ποιου λέγουσ η καίσις γ' όστι; παντοσ; διό αις τη νοσ'η του το έκαιεν την ύια νύησ; άπ' τον Μολόρο έγ'ω θιασ; δέν το πιστεύω εδ' αθ' γ' αλοοσθ' καλή τον άδ'οι προγ'ια το όκοσ; και άπεδείξησ διότι χθ'ε; έληφθη το κασ'θη τηλέγραφ' μετ'ε Κολλωνή. Προς τον κ' Χατζηπανγιάτην.

Παρά όσα Κολλωνή; Πληροσ όρημασ εθ' όρον ύπολογη Μηριομόνθος εθαυροσ' ά διασ.

Εις ταλ'εσ' ποσ

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Από τον κ' Γενεθ' Διοκικητην Εις τα μαγιστικά άζορημια της «Ερταλοσ» δη μαζύ από την Μήθυμναι ύπόλορον ηγαλι ιαματικησ σιδηροδωμωσ, εις την θεραπειτικησ δύναμιν την ότιμιν μάρτυροισι συμπλήται μαζ; και έξινος όρηλων την σωσθηριαν των και την άπαλλαγην των από φοβητοσ; θεματισμοσ; ψιμίμασι; άδ'ορητιδ'ς κ. τ. λ.

Η θεραπειτική ιδιότησ; των ηγαλιωσ; μαζ; αυτών διαβρήσθη από τους λαθ'νέτες; και από δόλγων έτων από όλα τα άκ' α τ' ε; Νήσου μας; σπαδουσ οι διάφοροι πάσροτες; ποσ; ίσων, προτιμώτες; το λουετ' ταύτα τον άλλον, π' λην των σωσασιν των, κοριός; διότι εινε τα θημιανότερα υπό ζοφην τοποθεσ'αι; και άπληλαγμένα της; μάσσιγος; τον έλωδ'ωσ πορεσ'ωσ, διό ούτοισ; πάσροτων τοσ; λουοσ'ιμοσ; εις το λουετ' το Πολυγυρίου, Κόλλου Γέρας; και της Θερωτ' άδ'ορη.

Παρό όλας ταύτας; τας ιδιότητας των λουοσ'ωσ; οι άσθενεσι μαζύ τον κοροϊκεύουσ; διό την άλλαν κατάστασιν εις ην πεσθηλ'ον. Αρ' ένός η έλλειψις διαματίων προς κατοικίαν; διότι ποσ; των πασ'ορον διαρ'οθ'ωσ; γίνεται διαρητή; άλλ' θ'ε; πάλη δια την κατάληψιν των; άρ' έν' όρον δε η έρσιποσ; ενή δεσ'ωμιν; — Αρα μη είπωμεν ό, δ' ορωμοσ; λάκοσ; — δέν εινε διάλοσ; συνθεσ'αισ' διό την συνθέσ'ησ.

ΕΤΗΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

Δ. Θ. ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ
ΕΠΙΜΕ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 10

ΚΗΡΙΑΚΗ 12 ΙΟΥΛΙΟΥ 1920

οιν ασθενών και οστω όσοι δέν θέλου
νά κοιμηθούν επί τής άμμου και
υπό σπηήν, και δέν έχουσι την εὐχα
ρίστηριαν νά λουσθώσι μέ την συν
τροφίαν κανενός φειδωλό εντός του
λάκκου, αναγκάζονται νά μεταβώσι
εις άνθρακινώτερα λουτρά υποβαλ
λόμενοι εις μακρινόν και κοπιώδες τα
ξείδιον, και δασάνας μείζονας, ξένος
δέ δέν κατεί τό πόδι του.

Επειδή κ. Γ. Διοικητή, γνωρίζετε
τά γάλα των οικονομικών τής Κοι
νότητός μας, ήτις αδυνατεί νά επέλθη
άρωγός διά τήν εκδιώχθεισαν τής δε
ξαμενης εκαιούμεθα την εδωκε
μενην σας μέριμναν την οποίαν τόσον
σφειδώς επεδείξατε εις όσα Κοι
νότητας επεκατέδωσαν ταύτην, δι
εφημεύοντες την διάφορον γνώμην
άπάντων των παραρτήριων τής Κοι
νότητός μας, ος παρακαλούμεν νά
έγκρίνετε την εις των περιστασιαίων
του τριλέπτου επισκεψήν τής δεξαμε
νης και την κατασκευήν 5-6 λουτρών
προς μετριασμόν τής άφροσύνης θε
ρμοκρασίας των πηγών άνερχομένης
των μέχρι 45] και πλέον, διά μεταγγί
σεως θαλασσίου ύδατος δι' άντλίας.

Και την μέν έλευσιν των δωματι
ων, οι επίτροποι των εκκλησιών μας
εί από κοινού διαχειρίζομενοι τό λου
τρα, εις την φιλοτιμίαν και δραστη
ριότητα των δαυτών όφελείται ή κατα
σκευή και συντήρησις των πασά
ρων διακορνάτων δωματιών, συνεχί
ζοντες την ευεργετικήν δοξάν των
απαράσιων εκ των άλλων περισσει
μάτων των λουτρών, άνερχομένων,
περί τάς 3000—4000 δραχμάς, και
επιλύοντες εις την ιδιωτικήν προσφο
ράν τώνδυναμένων, από τουδε μέλι
στα την κατασκευήν έτερον τριών δω
ματιών, άρχομένων εντός άλλου των
εργασίων, συνεχίζοντες την κατασκευ
ήν και άλλων από του επομένου έτους
βάσει δανείου.

Είμεθα τής γνώμης ότι δέν θά δα
πανηθώσι πλέον τών 8-10000 δρα
χμών.

Ενώ θά ευεργετηθώσι τόσοι ά
σθενεις τής Επαρχίας μας άφ' ενός,
άφ' έτερον δε πολλά θ' απολαμβάνει
ολικώς ή Κοινότης μας διά τής άρι
στως ξένου ασθενών.

Βεβαιωθέν κ. Γ. Διοικητή, ότι ή συ
λυμότερα διάθεσις, του άνήκοντος εις
την Κοινότητά μας μεριδιόν του τρι
λέπτουδεν θα ύπάρξη άλλη, και ότι ή εν
γνωμοσύνη των Μητροπολιτών θά ος
συνοδεύη άείποτε.

Εφελών

Ο ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ ΜΑΣ

ΤΟΥ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Μιτυλήνη 11 Ιουνίου 1920 Αριθ. 471

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΥΛΕΛΙ ΜΠΟΥΡΓΑΣ

Επίσημον άνακοινωθέν του στρατού κατοχής Θράκης ανάφερις ότι ο έ
χθρός ήρξάτο βάλλον δια προβολικού κατά του Κουλελι Μπουργά και
των σάφραδρομικών γεφυρών του Έβρου.

Ο βομβαρδισμός παρετάθη μέχρι τής 10ης Αι γέφυραι ούδεμίαν βλάβην
υπέστησαν. Ηύτερον άεροπλάν η ύψη δέν έβρισκεν βόμβας κατά των πυροβο
λαστών του έχθρου, τ' δέ βολή πυροβόλων μας και τό όβριδοβόλα έβαλλον
κατά του πυροβολικού του έχθρου μέχρι του μεσονυχτίου.

Ο Έχθρός ένήγησεν επίθεσιν και κατά του πεζικού μας άλλ' άπεκρούσθη.

ΑΠΟΣΤΟΛΕΑΝΣ

Η ΕΝ ΒΕΡΕΑ

στέγη ήμών διακοινομένη μικρά
μελέτη περί των ένταθα θεσμών
πηγών και περί των αναγκών αυτών
δέν ημεριβάλλομεν ότι θέλει προ
σελήνη ημεριστον τό ένδιόφερτον
του κ. Γενικού Διοικητού τον οποί
ον διακοινοει εύρει άντιλήψεις και
καλή θέλησις προσκειμή ου μέγιστα
διά τις δικταίς ό έγω χιλιάδων
δραχμών νά αποκτήσωμεν θερμά
λουτρά εκ του νηρού, ήν ός τό
πρώτη και όλην την νήσον από
θεραπευτική άποψους.

Η ΑΝΑΛΥΣΙΣ

εις ήν προδίνοντες, οι εκπαιδευ
τικοί των μεσών μας διά γνωστόν
ύπομον ό διατηρούμεν τά κενά ή
ριν έβουλήθησι και ω μελέται εν
νει εξίστησιν προσοχής. Δέν ήρ
φιβάλλομεν ότι μετά την δήκων
αύτην ύποκαταγορηματική και τό
έμπορον θά πύθωσι νά βωται προ
σχήν εις τους λόγους και τις συ
στασεις του έπιστολώς αυτού κυ
ρίου ήλλή και οστος θέλει πύθη
τό ήχρη αυτού έσογον, έν πάση πε
ριστάσει και μέαν μικράν ύπόμνη
σιν περί ύπόθεως εισαγγελίως έν
Μιτυλήνη δέν θεωρούμεν πωροτή.

ΚΡΙΜΑ

εις την διεξήχθεισαν σχενοτενή
έλληλογραφίαν. Εβρίκα εις την με
λέτην και τα χερτικά τά οποία έξο
πέδθησαν ύποθέσεις έλήφθησαν, ύπο
θέσεις ένδειχθησαν μεσοδοσίου έσο
γήθησαν ήλλή κενόν θετικόν αποτέ
λεσμα δέν είδαμεν. Αδω όλην
του Μολόδου επισκευάσθη, έτη
όστε τής Πέτρας. Αθήνα τή γκα
γοκρατία!

ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

ΔΗΛΟΣΙΣ ΚΑΠΝΟΚΑΤΟΧΩΝ

Οι κάτωθι ύπογεγραμμένοι κατο
χοι καπνών εκ Πέτρας κατιδόντες εκ
άποδείξεων άνεπιδέκτων διαφεύσεως
ότι ο ένταθα και τοις περίξ ως κα
πνομαστής ένεργών κ. Γεώργιος
Ράλλης ή Δημούκα; συντελεί δι' ου;
λόγους αυτού μόνος γνωρίζει, νά κα
κοινυστά τά καπνά τής περιφέρειας;

μας εις τους διαφόρους εκάστοτε πα
ρουσταζομένους καινεμπόρους οι ό
ποιοι οστω προσφέρουσι τιμή; χαμη
λότερος των πραγματικών τιμών τής
καπνοαγοράς και παρά την καλήν
καύτητα των καπνών μας δηλούμεν
κατηγορηματικώς, ότι θά αποφύγω
μεν νά κλεισωμεν οιαδήποτε πόλην
καπνών ποδς κατανέμοσον ο όποιος
θ' ήχη ός οσείτην και επισκεπη
των άνω κώνμον, οσται διά τής προ
νοίας μεσοτιής μου μελόδου ούδέν έ
τερον πρώται ελή ήμας μέν και τό
Αμύσιον ήμωσι τοις δε καπνεμπό
ροις άναγκάζει νά απέχουσι έβαστο
τάί βαται ή; Πέτρα; και των περίξ.
έν Πέτραι τή 8 Ιουλίου 1920.

- Α. Βασιλειάδης Μ. Βασιλειάδης
- Β. Βασιλειάδης Β. Βασιλειάδης
- Κ. Βασιλειάδης Α. Βασιλειάδης
- Α. Βασιλειάδης Α. Βασιλειάδης
- Β. Βασιλειάδης Α. Βασιλειάδης
- Α. Βασιλειάδης Α. Βασιλειάδης
- Μ. Βασιλειάδης Α. Βασιλειάδης
- Α. Βασιλειάδης Α. Βασιλειάδης

ΛΥΣΤΥΧΗΜΑ

Χθές, ο δικαστικός οσεδν Παναγ.
Γ. Δελιγιάνης όσως τυχώς έτραυμα
τίως σοβαρός την χειράν του όσως
αυτήν εντός του άξονος του άνελκ
ωτήσος ενός φράκτος. Ο δικαστής
πάς μετεφέρθη λοιπόδμοιο οσεδν
εις τό Φαρμακείον του κ. Ε. Γεωργί
ου ένθα και τό παροσχέθησαν αι πρώ
ται βοήθειαι από του Ιατρού κ. Ν.
Μυαηλίδου. Ως φαίνεται όσως ο δι
καστής θά απολύση καθ' ολοκληρίαν
την χειρά του διότι τό τραύμα εινε
σοβαρόν.

Ευχαρίστησις

Τον φίλον μου Ε. Βασιλειάδην
τελευτήσαντα τους γάμους του
μετά τής άντιθέτης ύποκαταλήκτου
του Α)ς Βασιλειάδης Βασιλειάδης
χρημα τον φίλον του τοδούπατρον.
Ν. Φ.

ΟΔΟΝΤΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙΝΙΚΗ
ΔΑΜΠΡΟΥ ΦΑΛΑΤΙΟΥ
ΕΝ ΜΕΘΥΜΝΗ

Ενς τοπογραφικής σας εφευρέσεως
εις τό τυπογραφείον μας

Η ΤΡΑΓΟΔΙΑ ΤΟΥ ΝΑΖΛΙΟΥ

ΣΦΑΓΗ ΤΟΥ ΠΛΗΘΗΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΤΙΝΑΞΙΣ ΤΩΝ ΓΕΦΥΡΩΝ

Τὸ Ναζλί εἶνε μία πόλις ὥραία τοποθετημένη εἰς τὸ κέντρον ἑνὸς εὐφροσύντου κάμπου τοῦ ἀρδεύεται ἀπὸ τὰ ὄβρυχα νερὰ τοῦ Μαιάνδρου. Πολὺ ἄεραν τοῦ Αἰδινίου, τὸ Ναζλί κτισθῆκε νὰ διατηρήσῃ ἀμείωτον τὴν Ἐλληνικότητα του εἰς τοὺς αἰῶνας, παρ' ὅσον τὸ αἶμα τοῦ ἔζηνε διαρκῶς καὶ τὴν αἰκίαν τοῦ ἐποιεῖτο. Τὸ Ναζλί εἶνε ἕξ βιοκλήρου Ἑλληνικόν. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Τοῦρκοι ἐπέδραμον καὶ ἐκεῖ καὶ ἐξοικειώθησαν, ἡ πόλις ἔχρησθη εἰς δύο, εἰς τὸ Ἄνω Ναζλί καὶ τοιοῦτον ἀποκλειστικῶς ὑπὸ Ἑλλήνων, καὶ εἰς τὸ Κάτω Ναζλί, οἰκισθὲν ὑπὸ τῶν Τοῦρκων. Ὁδμητὴ σύγκρησις εἰς τὸν πολιτικὸν τοῦ Ναζλί ἀπέβη τῆς ἀδιαιρέτου τοῦ Κάτω.

Ἐξ Ὑποθέσεως νεκροῦ

Βροσίον τοῦ Αἰδινίου καὶ εἰς ἀπόστασιν δύο ὥρων εἶνε ὁ ὀρεινότερος λόφος Αὐτῶ ὅπου διεξήλθη ἡ λισσώδης καὶ αἰματηρωτάτη ἀγέλη τοῦ τῶν ἡμετέρων πρὸς τοὺς Ἑλληνας.

Ὁ Ἄδρης αὐτὸς, ἰσχυρὸς πραγματωμένος, μὲ πυροβολικὸν καὶ ὄχιον ἄρπυλλον καὶ αἰπτοὶ τελευτήματα κατασπαραξάντα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Ἐδοσιακοῦ πολέμου ἀπὸ τοῦ Γαρουνοῦ, ἐρητίσθησαν ὡς τῶνος ἀναισθησίας ὑπὸ τῶν Τοῦρκων. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μάχης οἱ Ἑλληνοὶ κατέσφαξαν ἄνευτο, Χριστὸν ἀπὸ τῶν ἀλαμικῶν, τὸν διοικητὴν τῆς πόλεως ἐξαρτάσαντα καὶ ἡμερῶν εἰς τὴν δόξαν τοῦ ποταμοῦ. Μετὰ τὴν αἰσχρὰν φωνὴν τῶν οἱ Ἑλληνοὶ ἀπέβησαν εἰς συστηματικὴν ἀνατίναξιν πᾶσιν τὸν ἐκείθεν γεφυρῶν τοῦ ποταμοῦ, ζυλίων καὶ σιδηροδρομικῶν, κατέστρεψαν δὲ καὶ τὰ τηλεγραφικὰ σύματα.

Ἐξ Ὑποθέσεως ἑκείνου

Εἰς τὸ μεταξὺ οἱ Ἑλληνοὶ φεγῶν προτοπαθῶν ἐκ Ναζλίου ἵνα ἀποφύγουν τὴν ἐγκαλοσίαν. Πέντε ἀμαρτωλοὶ ἐπῆγον εἰς τὴν διάδωσιν τὰν εἰς τὸν σταθμὸν τῆς πόλεως καὶ ἐπεβίβασαν πρὸς-πρὸς εἰς αὐτὰς τὴς κοινολαζίας τῶν καὶ τοὺς προκρίτους Χριστιανοὺς, Ἀρμελίους, Ἰσθραήλιας καὶ Τοῦρκους, ἀνάγοντας τοὺς μὲν ὡς δήμευτοὺς, τοὺς δὲ διάσωσιν. Ἐνθ' ἡ φυγὴ ἐξηκολούθη ὑπὸ τὴν μυστικὴν προστασίαν τοῦ Ντεμιρτζή, ἐισβλέπει ἄφνης ἀπὸ τὴν ἀπέστησαν ὄχθην ὁ ἄδυσώπητος Γιουρούς Ἀλῆ μὲ τὴν συμμορίαν του, ἔσπαρθεμένην καὶ διεφθαρμένην ἀπὸ αἶμα. Μαινόμενος ὀλέθριος, διὸ δὲν ἐπόλεσε νὰ περῶσιν τοῦ; πάντας ἀπὸ τὸ στόμα τῆς μα-

χαίρας τοῦ παραδίει εἰς τὸ πῦρ πάσας τὰς Ἑλληνίδας οἰκίας διασωθείσης ὡς ἐκ θαύματος, μόνης τῆς Ἑλληνικῆς Ἀγορᾶς. Περὶ τοὺς τεσσαράκοντα ἐνά πορμεινάντες εἰς διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως Χριστιανοὶ ὑποβάλλονται εἰς φρικαστικά καὶ ἀποτρόπαια μαρτύρια καὶ τέλος ἀποκεφαλίζονται οἰκτρῶς ἀπὸ τοῦ Ἑμιπέκου; Ὁ Γιουρούς Ἀλῆ ἔσφαζεν ἰδιοχειρῶς, ἐπιπίπτων μὲ μανίαν ταύρου κατὰ τῶν δυστυχῶν θυογενῶν. Τὸ μόνον παρήγορον εἰς ὄλην αὐτὴν τὴν τραγικὴν ἱστορίαν εἶνε δὲν κατορθώσαντες νὰ φθάσουν μέχρι τοῦ Ἀντιζήλη ἔσυχον πραγματικῆς περιθάλψεως, χάρις εἰς τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα τοῦ μετροπολίτου Μουφιρῆ τοῦ τόπου τοῦ εὐρισκόμενου ἐκεῖ βουκέντου Χατζῆ Σουλταϊάν ἑφέντη ὁ ὅποιος ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ Ντεμιρτζή ἐπέσπεσαν τῆς ζωῆς τῶν τραγικῶν αὐτῶν ὑπάρξεων.

Χριστὸς Ἀνάστη

Ὁ πόθος πορμεινῶν εἰς Ναζλί καὶ διασωθείς εἶνε ὁ Ἑλληὶ σιδηροδρομικῶς σταθμάρχης π. Κ. Σοτηροπούλου; ὁ ὅποιος εἶνε καὶ ἀπὸ τοῦ χριστιανικοῦ μίσητος τῆς ποστοπαθῶν αὐτῆς θρησκείας τῶν Ἑμιπέκων, ὁ δυστυχῆς εἶνε ἀποτροπῶς καὶ ἰσχυρῶς ἀδύνη δὲ ἀκούει τὰς σφαιρας καὶ τὴν ἀγῶνιστὴν τὴν σφιγρῶν. Ἡ διάσωσις τοῦ εἶνε μία περιπέτεια ἀπάνταστος τρομακτικῆ. Χάρις εἰς τὴν ὑποστήριξιν ἑνὸς Τοῦρκου βυβαλλήου τοῦ, τοῦ ἐργοδηγοῦ Καυὰ Μενέτ, παρόλας τὰς δύο θυγατέρας του καὶ τέσσαρας ἄλλας κυρίας Ἑλληνίδας τοῦ Ναζλίου τὰς ἐνέδωκε μὲ φροῦματα χανουμισῶν ἐξουρῆ εἰς ἕνα οἰκιστὸν, χρησιμεύοντα ὡς ἀποθήκη, καὶ ἀνέμενε... τὸν θάνατον! Ὄταν τὰ στήθη τοῦ Γιουρούς Ἀλῆ ἤρχισαν ν' ἀποχωροῦν, ὁ αὐτὸς σταθμάρχης ἐπεχείρησε νὰ ὀδεύσῃ νύκτωρ μετὰ τῶν ἑξ γυναικῶν πρὸς τὸ Ἀκσέ. Εἰς τὸν δρόμον του διως, μὲ ἀπὸ τὸ σκότος ἀντελήφθη ἑσπερωτὴν κίνησιν ἐμάδος ἀνθρώπων καὶ ἤκουσε καθαρῶς συνδιᾶλξιν εἰς Τουρκικὴν γλῶσσαν. Ἦτο προφανές, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ Ἑμιπέκων. Ἠναγκάσθη λοιπὸν νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ νὰ λάβῃ ἐκ Κοιτέζα τὴν πρὸς τὸ Ναζλί ἄγουσαν. Ὄταν, ἀφῆνης, ἀκούεται μία ἠχηρὰ καὶ ἔντονος φωνή:

— Ἄλ!

Ἦτο φωνὴ Ἑλληνικῆ. Καὶ ἐξηκολούθησε.

— Γέ; εἰ;

Ἄλ, ἡμερῶς χάρις ἐποίησε τὸ πρόσω-

ποῦ τοῦ ἀποφασισμένου ἀνθρώπου καὶ μὲ φωνὴν τρέμουσαν τότε ἀπὸ ἀντίθετα συναισθήματα ἀπροσδοκίτου καὶ ἀνεπίστου ἀγαλλίας εως ἀπαντία: "Ἐλληὶ, Χριστιανὸς καὶ Ὁσθόδοξος, Κωνσταντῖνος Θεοδορόπουλος, σταθμάρχης, Χριστὸς Ἀνάστη.

— Προζῶρε!

Ἦτο ὁ ταγματάρχης μὲ μιαν δύνανμιν φαντάρον ποῦ εἶχε φθάσει εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο καταδιώκων κατὰ πόδας τοῦ Ἑμιπέκου, μετὰ τὴν κατάληψιν τοῦ Ναζλίου. Ἡ σκιρτὴ ὑπέπνευσε ἐκείνους συγκινητικῶς. Οἱ στρατιῶται μᾶς ἔδωσαν εἰς τὸν σταθμάρχην καὶ τὰς γυναίκας νερὸ ἀπὸ τὰ παγῶρια τῶν καὶ κουράσθη ἀπὸ τὸν σάκων τῶν. Ὅλοι καταπίσθησαν ἀλλήλους, κλιμαίνας πραγματικά. Ἦτο ἡ συμβολικὴ συνάντησις τῶν λευθερωτῶν μὲ τοὺς σέβλους εἰς τὸ γαλήνιον καὶ βαθθῆ ἐκεῖνο ἡμέρωμα, πλῆσιον τοῦ ἐφύματος τοῦ Μαιάνδρου.

Τὴν ἐπομένην δια τὰ γύρω χωριά ἐξήμερωσαν μετὰ τὴν αὐτὴν ἀγαλλίαν καὶ ἔκαμαν διολογίαν εἰς τὰς ἐκκλησίας τῶν μᾶς μὲ τὸν στρατὸν.

Τὸ ἀνεγερτικὸν Γραφεῖον τοῦ π. Ὁ. ἐπέστειλέ μεταφράσει εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν π. Γραφεῖον καὶ ἐπιπέτῃ τὸν Γραφεῖον Νέου Ἰσθραήλου.

Δ. ΠΑΥΛΟΥ

Διευθύνων Μυστικῆν

ANNA AVAGIANNΟΥ

Διευθύνουσα κατὰ Ὀδὸν Ἀγ. Συναῶ δ' ἔχει ἐπιπέτῃ εἰς τὴν οἰκίαν.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΣΑΝΙΔΗΣ

Ἄρτος Ἑλληνολόγος καὶ Μυστικῆν, Ἰατρικῆ ἔχει: Ἀγ. Συναῶν. Μυστικῆν

N. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Παθολόγος Ἴατρος

ἔχει καὶ ἐπίσημην εἰς τὸ Φαρμακείον Γ. Ἐδραϊδίου.

ΕΝ ΜΥΘΗΜΝΗ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Σ. ΤΖΕΛΓΙΔΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΒΙΟΤΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

Γραφεῖον Συμβολῶν. Ὀδὸς Ἀγίου Συναῶν.—Φαρμ. Ἡλιάδου.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΓΝΗΑΚΟΛΟΓΙΚΑ ΘΥΡΟΠΟΙΟΓΕΝΗΤΙΚΑ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΘΥΡΟΠΟΙΟΓΕΝΗΣ

ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ-ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

ΜΥΤΙΑΝΝΗ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Θ. ΚΑΡΕΛΛΑΣ

Διευθύνων ἐν Μυστικῆν

Ἀναθῶν Τοπογραφικὸς ὁ "Φοινῆς, Ὀδὸς Δικαστηρίου